

Salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser ved salg af værktøj og værktøjsmaskiner

Jnr.: 2:8032-29/cga

Rådsmødet den 26. august 1998

1. Resumé

Foreningen af Grossister i Værktøj og Værktøjsmaskiner (VOV) har anmeldt foreningens salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser og anmodet om en erklæring om ikke-indgreb i medfør af konkurrencelovens § 9, subsidiært en fritagelse i medfør af konkurrencelovens § 8, stk. 1, såfremt en erklæring om ikke-indgreb ikke kan meddeles.

Foreningens formål med disse bestemmelser er at tilbyde såvel medlemmer som kunder ensartede betingelser ved samhandel. Bestemmelserne kan anvendes både, når kunden indhenter tilbud, og når der afgives ordre.

Foreningen har ca. 100 virksomheder som medlemmer. Foreningen skønner, at disse medlemmer har en årlig omsætning på ca. 4 mia. kr. og en markedsandel på ca. 31 pct. VOV ligger dermed over grænserne for, hvornår foreningens eventuelt konkurrencebegrænsende vedtagelser er omfattet af lovens forbud, jf. lovens § 7.

Salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelserne er ikke omfattet af en gruppefritagelse.

Spørgsmålet for rådet har herefter været, om de anmeldte leveringsbetingelser er konkurrencebegrænsende, jf. konkurrencelovens § 9, og i bekræftende fald om lovens betingelser for at opnå en individuel fritagelse er opfyldt, jf. konkurrencelovens § 8, stk. 1.

En brancheforenings tilkendegivelse af vejledende salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser kan udgøre en konkurrencebegrænsning, hvis foreningen herved udstikker nogle rammer inden for hvilke, virksomhederne afstår fra at konkurrere, når samhandlen finder sted. Dette vil gælde selv om reglerne er vejledende og kan fraviges i konkrete tilfælde efter aftale mellem køber og sælger. Det afgørende er, om bestemmelserne har til formål og/eller følge at begrænse konkurrencen. Hvis dette er tilfældet, er der ikke grundlag for at afgive en erklæring om ikke-indgreb.

Styrelsen har modtaget anmeldelse af adskillige salgs- og leveringsbetingelser fastsat af brancheforeninger. Det er derfor af principiel betydning at fastlægge på hvilke betingelser, disse kan opretholdes under en forbudslov.

Brancheudsendte leveringsbetingelser vil normalt falde uden for forbudet i konkurrencelovens § 6, hvis

- de ikke indeholder bestemmelser om fælles priser, rabatter eller betalingsbetingelser,

- de ikke indeholder væsentlige forringelser af købers stilling i forhold til, hvad der ellers er gældende,
- anvendelsen af betingelserne er frivillig, og
- manglende brug af betingelserne ikke på nogen måde er strafsanktioneret overfor brancheforeningens medlemmer.

Såfremt disse pinde ikke alle er opfyldt, vil betingelserne blive vurderet konkret.

I den foreliggende sag er disse betingelser på en række punkter ikke opfyldt, ligesom betingelserne i konkurrencelovens § 8, stk. 1, heller ikke er opfyldt, hvorfor der ikke er mulighed for at meddele fritagelse.

2. Beslutning

Konkurrencerådet meddeler Foreningen af Grossister i Værktøj og Værktøjsmaskiner (VOV), at forudsætningerne for i medfør af konkurrencelovens § 9 at afgive en erklæring om ikke-indgreb for de af foreningen udarbejdede salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser ikke er opfyldt, da bestemmelserne om prisreguleringsforbehold, betaling (morarenter), forsinkelse, afhjælpning af mangler og produktansvar begrænser konkurrencen på markedet for handel med værktøj og værktøjsmaskiner. Endvidere findes kriterierne i konkurrencelovens § 8 stk. 1, ikke at være opfyldt for så vidt angår bestemmelserne om prisreguleringsforbehold, betaling (morarenter), forsinkelse, afhjælpning af mangler og produktansvar, hvorfor rådet må give afslag på foreningens anmodning om fritagelse for lovens forbud.

3. Sagsfremstilling

Foreningen af Grossister i Værktøj og Værktøjsmaskiner (VOV) har anmeldt foreningens salgs-, leverings og reklamationsbestemmelser og anmodet om en erklæring om ikke-indgreb i medfør af konkurrencelovens § 9, subsidiært en fritagelse i medfør af konkurrencelovens § 8, stk. 1 såfremt en erklæring om ikke-indgreb ikke kan meddeles.

Foreningens formål med disse bestemmelser er at tilbyde såvel medlemmer som kunder ensartede betingelser ved samhandel. Bestemmelserne kan anvendes både, når kunden indhenter tilbud, og når der afgives en ordre. De er efter det oplyste vejledende for foreningens medlemmer. Det står foreningens medlemmer frit for at optrykke dem med eget virksomhedslogo på.

3.1 Vedtagelsens indhold

Leveringsbestemmelserne fastlægger i detaljer vilkårene for samhandelen. De indeholder en række forbehold, der begrænser sælgers usikkerhed og ansvar i forbindelse med handel og levering.

Det er i forbindelse med anmeldelsen oplyst, at det er frivilligt for foreningens medlemmer at anvende dem. Det fremgår dog ikke udtrykkeligt af ordlyden på betingelserne.

De vigtigste bestemmelser om prisforbehold, levering, betaling, afhjælpning af mangler og produktansvar er følgende:

Forbehold for prisstigninger

Sælger fastsætter sine priser på baggrund af opgivne dagspriser fra sin leverandør. Sælger forbeholder sig at regulere prisen som følge af ændringer heri. Pristilbud afgives med forbehold for ændringer i indkøbspriser fra ordretidspunkt til leveringstidspunkt.

Forsinket levering

Ansvarsfraskrivelsen gælder tillige forsinkelser og hindringer for levering. Hvis levering forhindres af forhold, der er uden for kontrol af sælger, udsættes levering så længe, den pågældende hindring består. Hvis ikke hindringen for levering kan afhjælpes eller kun afhjælpes med uforholdsmæssige omkostninger, forbeholder sælger sig ret til at annullere ordren.

Leveringstid

Leveringstider er opgivet ud fra de på ordre- eller tilbudstidspunktet kendte forhold om levering fra sælgers leverandør. Sælger fralægger sig ansvar for tab som følge af leveringsforsinkelse.

Betaling (morarente)

Købesummen er forfalden til betaling til den aftalte tid for levering, når sælger er klar til at levere den solgte vare. Ved for sen betaling af købesum eller en aftalt del heraf beregnes morarenter på 2 pct. pr. påbegyndt måned efter forfaldstidspunktet.

Afhjælpning af mangler

Sælgers afhjælpning af mangler ved det leverede omfatter vederlagsfri ombytning af komponenter der er defekte på grund af materiale- eller fabrikationsfejl samt eventuel efterlevering af manglende dele dog højst i 12 måneder fra leveringsdagen. Dette forudsætter, at køber har fulgt instruktioner om betjening og vedligeholdelse fra sælger eller dennes leverandør. Endvidere må eventuelle reparationer være foretaget på sælgers værksted eller af sælgers reparatør. Kan erstatningsdele eller manglende dele ikke fremskaffes, erstatter sælger værdien af mangelfri komponenter på leveringstidspunktet. Køber er ikke under påberåbelse af mangler berettiget til at hæve købet, kræve erstatning eller et afslag i købesummen.

Produktansvar

Produktansvaret er for erhvervsmæssig tingskade begrænset til et år fra leveringstidspunktet og kan højst andrage 500.000 kr. Sælger hæfter ikke for driftstab, avancetab eller indirekte tab hos køber eller tredjemand i forbindelse med skade forvoldt af salgsgenstanden. Køber skal holde sælger skadesløs for tab ved skade på tredjemand, der måtte opstå ved, at salgsgenstanden indgår i købers produkt. Køber skal da lade sig sagsøge ved samme domstol som behandler tredjemands erstatningskrav mod sælger.

3.2 Det relevante produktmarked og foreningens aktivitetsområde

Aftalen omfatter markedet for engroshandel med værktøj og værktøjsmaskiner. Foreningen har ved anmeldelsen anslået medlemmernes årlige omsætning til ca. 4 mia. kr., hvilket svare til en andel af det relevante produktmarked på ca. 31 pct. Foreningen af Grossister i Værktøj og Værktøjsmaskiner (VOV) er medlem af Det danske Handelskammer. Den har pr. april 1998 107 medlemmer.

Foreningens formål er ifølge foreningens vedtægter af 27. juni 1995

1. at fremme samarbejdet mellem medlemmerne og skabe et loyalt og kollegialt forhold i konkurrencen,
2. at varetage branchens interesser, herunder overfor lovgiver og offentlige myndigheder.

Som medlemmer af foreningen kan optages lagerførende grossister inden for værktøj, værktøjs- og specialmaskiner og tilbehør hertil, som finder anvendelse inden for jern- og metalindustrien samt den øvrige industri.

Optagelse forudsætter, at to medlemmer anbefaler medlemskabet. Det nye medlem skal være medlem af Det danske Handelskammer enten individuelt eller via medlemskab af en brancheforening, der er tilsluttet Det danske Handelskammer.

Medlemmerne kan inden for foreningen danne interessegrupper, der kan behandle spørgsmål af speciel interesse for gruppens medlemmer. Disse grupper skal som minimum bestå af ti medlemmer. Disse grupper skal anmeldes til bestyrelsen, som godkender eventuelle beslutninger i gruppen.

Der er et meget omfattende regelsæt for behandling af medlemmers klager over andre medlemmer, herunder klage over manglende overholdelse af vedtægter og vedtagelser.

3.3 Foreningens argumenter

VOV havde indledningsvis ansøgt om en erklæring om ikke-indgreb og har derfor ikke gjort særlig meget ud af at begrunde, hvorfor der skulle være anledning til at meddele fritagelse i medfør af § 8, stk. 1.

Foreningen har i brede vendinger henvist til fordelene for både køber og sælger ved ensartede bestemmelser for samhandelen. Desuden har foreningen peget på, at det er frivilligt for foreningens medlemmer at anvende dem, samt at samhandelsparterne selv afgør, om de vil anvende dem.

3.4 EU-praksis på området

Den juridiske litteratur om Kommissionens holdning til standardleveringsbetingelser fastsat af brancheorganisationer er sparsom. I én kilde¹ anføres, at anvendelse af ensartede leveringsbetingelser som er udformet af en kreds af virksomheder eller en brancheforening vil kunne betragtes som samordnet praksis i strid med konkurrencereglerne. Brugen af standardiserede trykte leveringsbetingelser er imidlertid uproblematisk, så længe de ikke kombineres med brugen af fælles priser, rabatter eller salgsbetingelser. Ifølge denne kilde kan en brancheorganisation udforme og udsende standardsalgsbetingelser, forudsat at medlemmerne er frit stillet, om de vil anvende dem. Hvis derimod en brancheorganisation forsøger at tvinge sine medlemmer til at følge disse betingelser, vil der foreligge en overtrædelse af konkurrencereglerne.

Bellamy & Child² anfører, at forbudet i artikel 85, stk. udover priser omfatter rabatter og bonus, handelsmarginaler og betalingsbetingelser. Det fremgår endvidere³, at en brancheforenings fastsættelse af standardsalgs- og leveringsbetingelser om blandt andet prisregulering, betaling, garanti og ansvar regulerer vigtige sekundære konkurrenceparametre. I forbindelse hermed er henvist til en sag om en vedtagelse af den hollandske sammenslutning af importører af landbrugs-

og havebrugsmaskiner "Vimpoltu"⁴. I henhold til vedtagelsen var det medlemmerne forbudt at give mere end 25 pct. i rabat på bruttosalgsprisen til detailforhandlerne, ligesom den indeholdt bestemmelser om standardleverings- og betalingsbetingelser, om salgskampagner og om udveksling af oplysninger om bruttosalgspriser. Kommissionen fandt vedtagelsen i strid med artikel 85, stk. 1, og havde afslået en ansøgning om fritagelse. Kommissionen havde lagt til grund, at nytten af den gennemsigtighed, som er resultatet af fælles salgsbetingelser opvejet mod de skadelige virkninger af de ensartede priser, der var resultatet af beslutningen, ikke var tilstrækkelige til at den kunne gavne forbrugerne.

Vimpoltu-sagen handlede efter det oplyste hovedsagelig om en brancheforenings forsøg på at håndhæve maksimumrabatbestemmelser, og i mindre grad om adgangen til at udsende fælles salgs- og leveringsbetingelser.

Brancheforeningers standardleveringsbetingelser falder ind under forbudet i artikel 85, stk. 1, hvis de medfører begrænsninger i omsætningen med varer og tjenester mellem medlemslandene. Brancheforeningsvedtagelser der alene påvirker konkurrencen på de nationale markeder, er det derfor overladt til de nationale myndigheder at tage sig af. Dette kan være en forklaring på at der findes få eksempler på sager, der klart viser, hvad der er Kommissionens holdning i forbindelse med salgs- og leveringsbestemmelser, der ikke omfatter bestemmelser om fælles priser eller rabatter.

4. Vurdering

Der findes formentlig et større antal branchemæssigt fastsatte salgs- og leveringsbetingelser, og det er derfor vigtigt af fastslå, om disse kan opretholdes eller måske snarere på hvilke betingelser, de kan opretholdes under en forbudslov.

Hvis en brancheforening fastsætter vejledende salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser, tilkendegiver den herved over for medlemmerne, hvordan den finder, at konkurrencen skal foregå på de områder bestemmelserne omfatter. Dette vil kunne udgøre en konkurrencebegrænsning omfattet af lovens § 6, også selv om reglerne er vejledende og kan fraviges i konkrete tilfælde ved en forhandling mellem køber og sælger.

Salgs- og leveringsbetingelser fastsat af brancheorganisationer kan bidrage til klarhed og gennemsigtighed ved at nedskrive sædvaner og praksis, der gælder i branchen. Standardisering af handelsbetingelserne skaber herved et fælles grundlag for, hvorledes virksomhederne skal konkurrere, men det indsnævrer samtidig konkurrencen til at foregå på færre parametre på det relevante marked. Om dette må anses for en skadelig konkurrencebegrænsning afhænger af, om fordelene overstiger ulemperne. Herom kan der næppe siges noget generelt på forhånd. Men da det er sælgersiden, der fastsætter disse regler, tilgodeser de særligt disse virksomheders interesser.

Det fremgår af omtalen af eu-praksis ovenfor, at brancheforeningers fastsættelse af fælles priser, rabatter og betalingsbetingelser kan være i strid med eu-konkurrencereglerne. Derudover skal fælles salgs- og leveringsbetingelser være frivillige for medlemmerne at bruge, ligesom det ikke må være sanktioneret med straf at undlade at anvende dem.

Dette kunne tale for, at man betragter disse brancheudsendte leveringsbetingelser som konkurrencemæssigt acceptable (uden for forbudet i konkurrencelovens § 6), hvis

- de ikke indeholder bestemmelser om fælles priser, rabatter eller betalingsbetingelser
- de ikke indeholder væsentlige forringelser af købers stilling i forhold til, hvad der ellers er gældende
- anvendelsen af betingelserne er frivillig, og
- manglende brug af betingelserne ikke på nogen måde er strafsanktioneret overfor brancheforeningens medlemmer.

4.1 Spørgsmålet om en erklæring om ikke-indgreb jf. § 9

Foreningen af Grossister i Værktøj og Værktøjsmaskiner (VOV)'s vejledende salgs-, leverings- og reklambestemmelser er en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder (brancheforening) respektive en samordnet praksis mellem virksomheder som omhandlet i konkurrencelovens § 6, stk. 3, og dermed forbudt i henhold til § 6, stk. 1, hvis den har til formål eller til følge, at konkurrencen begrænses.

En erklæring om ikke-indgreb i medfør af konkurrencelovens § 9 forudsætter, at Konkurrencerådet efter det oplyste vil kunne fastslå, at vedtagelsen ikke falder ind under lovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler.

VOV's salgs- og leveringsbetingelser indeholder blandt andet bestemmelser om vigtige sekundære konkurrenceparametre, som betyder at konkurrencen mellem virksomhederne begrænses for så vidt angår prisreguleringsforbehold, forsinkelser, betalingsbetingelser, afhjælpning af mangler og produktansvar.

Forbehold for prisstigninger

Sælger forbeholder sig at benytte gældende dagspris fra egen leverandør.

Forsinkelser

Bestemmelserne om forsinkelse afskærer køber fra konventionalbod eller for at hæve handlen når forsinkelsen er væsentlig.

Morarentesats

I leveringsbetingelserne er der fastsat en morarentesats på 2 pct. pr. måned.

Afhjælpning af mangler

Bestemmelsen afskærer køber fra at hæve købet eller kræve erstatning, hvis mangel er væsentlig og ikke afhjælpes.

Produktansvar

Af leveringsbetingelserne fremgår det, at ansvaret for erhvervsmæssig tingsskade er begrænset til ét år samt til højst at andrage 500.000 kr. Endvidere har sælger fralagt sig ansvar for driftstab.

Disse bestemmelser vil medføre begrænsninger i konkurrencen ved, at priskonkurrencen neutraliseres mellem sælgerne, idet en grossist, der ligger inde med et lager købt til priser under dagspriser tilskyndes til at give tilbud på basis af genanskaffelsespriser. Endvidere ved, at køber afskæres fra at få en konventionalbod eller for at hæve handlen i tilfælde af væsentlige forsinkelse. Ved at køber må acceptere en morarente på 2 pct. pr. måned. Ved at køber afskæres fra at kræve

erstatning eller hæve købet i tilfælde af væsentlige mangler ved det leverede. Og endelig ved at der gøres begrænsninger i perioden og beløbet for at gøre ansvar for tingskade gældende.

Resultatet kan blive, at sælgere i den enkelte handel vil afstå at give købere bedre betingelser, når de kan gå ud fra, at de andre medlemmer af VOV vil tilbyde køber de vilkår, som er indeholdt i VOV's salgs- og leveringsbetingelser.

Hertil kommer, at leveringsbetingelserne efter deres ordlyd er gældende for alle ordrer og leverancer, der er udført eller formidlet af medlemmerne af VOV, medmindre andet er aftalt.

Det må derfor være udelukket at meddele den ansøgte erklæring om ikke-indgreb i henhold til § 9.

Til belysning af forskelle i salgs- og leveringsbetingelser er i bilaget angivet indholdet af udvalgte dele af kontraktforholdet i VOV's betingelser, i Dansk Industris Fællesnordiske leveringsbetingelser (NL-92.), i Stålforeningens salgsvilkår og købelovens regler mv.

En sammenligning af disse udvalgte bestemmelser viser blandt andet, at VOV's betingelser i høj grad indeholder bestemmelser til fordel for sælger, hvor de øvrige foreningers bestemmelser på de valgte områder tager bedre hensyn til såvel købers som sælgers interesser.

4.2 Fritagelse i henhold til lovens § 8, stk. 1

VOV anser foreningens salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser markedsføres for et godt tilbud til køber og sælger, fordi de efter foreningens opfattelse skaber et klart grundlag for at indgå aftale om samhandel eller leverancer.

Men disse vilkår indeholder som omtalt ovenfor betydelige afvigelser fra købeloven mv. til fordel for sælger og ugunst for køber. Man kan ikke udelukke, at der kan være brug for præciseringer af omstændigheder ved handelen, som ikke er dækket af de mere generelt udformede regler i købeloven. Det kan fx skyldes specifikke branchemæssige forhold eller den teknologiske udvikling.

Købeloven kan fraviges ved handel mellem virksomheder, når der er truffet aftale herom, eller hvis der gælder særlig handelsbrug eller sædvane. Fravigelser fra købelovens bestemmelser om ansvars- og risikofordeling accepteres dog ikke uden videre af domstolene.

Anmelderen har begrundet sin anmodning om en fritagelse med, at det er til fordel for både køber og sælger, at der findes ensartede bestemmelser for samhandelen. Foreningen har herudover peget på, at det er frivilligt for foreningens medlemmer at anvende dem, samt at samhandelsparterne selv afgør, om de vil anvende dem.

Ad lovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Det er en betingelse for en individuel fritagelse, at leveringsbetingelserne bidrager til at fremme effektiviteten i omsætningen på det relevante marked.

Argumenterne herfor fra brancheforeningens side er ikke særlig stærke. Der er peget på, at der med reglerne bliver tale en administrativ lettelse for virksomhederne. Både køber og sælger har klarhed over, hvilke vilkår, der gælder.

Dette meget generelle synspunkt er dog næppe nok til at sandsynliggøre, at der er en effektivitetsgevinst som opvejer den konkurrencebegrænsende effekt ved at tillade en uniformering af salgs- og leveringsbetingelserne, sådan som VOV's betingelser er udtryk for.

Ad. Lovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Hvis det imidlertid anerkendes, at der er tale om en effektivitetsgevinst, skal det sandsynliggøres, at en rimelig del af fordelene ved at tillade konkurrencebegrænsningen tilfalder aftagerne.

Om der er en rimelig balance mellem hensynet til køber og hensynet til sælger i disse regler kan man for eksempel få et fingerpeg om ved at se på, hvem afvigelserne fra købelovens regler er til fordel for.

Sammenligningen af udvalgte bestemmelser i forskellige foreningers leveringsbetingelser, jf. bilaget, viser, at VOV's betingelser ensidigt indeholder fravigelser fra købelovens regler til fordel for sælger. De øvrige nævnte foreningers bestemmelser tager på de udvalgte områder mere balanceret hensyn til såvel køber som sælger.

Det må derfor afvises, at VOV's betingelser giver en rimelig del af fordelene ved konkurrencebegrænsningen videre til køber.

Ad § 8, stk. 1, nr. 3.

Reglerne må ikke pålægge virksomhederne begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål. Her kan man anføre, at hvis de alene fungerede som en checkliste, der indeholdt rammebetingelser uden konkrete angivelser af satser fx for renter eller andre økonomiske vilkår eller tidsperioder fx for betaling kunne man sige, at dette punkt isoleret set var opfyldt. Dette er imidlertid ikke tilfældet.

Ad § 8, stk. 1, nr. 4.

Endelig må de ikke give virksomhederne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af markedet. Der er formodning for, at dette på forhånd kan antages at være opfyldt, eftersom foreningens medlemmer efter det oplyste kun dækker godt 30 pct. af markedet. Desuden må man kunne antage, at disse medlemmer ikke i alle tilfælde anvender disse regler.

4.3 Sammenfatning

I den konkrete sag indeholder de af VOV anmeldte salgs-, leverings- og reklamationsbestemmelser flere vigtige sekundære konkurrenceparametre i form af prisreguleringsforbehold, en høj morarentesats og forringelse af købers stilling ved forsinkelser og mangler. Deres konkurrencebegrænsende virkninger er af en karakter, at konkurrencebegrænsningen er omfattet af forbudet i lovens § 6, stk. 1. Det må derfor være udelukket at meddele den ansøgte erklæring om ikke-indgreb i henhold til § 9.

Da der ydermere ikke er fremført vægtige argumenter for, at betingelserne for at meddele en individuel fritagelse efter § 8, stk. 1, er til stede, må en sådan være udelukket.

1) "Competition Law of the EEC, second edition, Ivo Van Bael og Jean-Francois Bellis, CCH Edition Limited, side 708.

2) Common Market Law of Competition, fourth edition, Sweet & Maxwell, 1993 s. 174.

3) Samme s. 186-87.

4) Jf. Konkurrenceberetningen 1983 s. 74-75.

Bilag

Sammenligning af udvalgte bestemmelser i forskellige salgs- og leveringsbetingelser samt købeloven				
Bestemmelse	VOV	DI - NL 92	Stålföreningen	Købeloven
Prisreguleringsforbehold	Forbehold for prisstigning fra leverandør	Ikke omhandlet	Sælgers prislister på leveringstidspunkt	Uden aftale betales sælgers forlangende medmindre urimeligt
Forsinket levering - dog ikke vedforce majeure eller p.g.a. køber	Ikke ansvar for tab	Konventionel og Erstatning og hæve handel når væsentlig	Hæve handel ved væsentlig forsinkelse	Hæve handel ved væsentlig forsinkelse, medmindre sælger har fraskrevet sig ansvar
Morarenter	2 pct. pr. md.	Diskonto + 9 pct. p.a.	I henhold til aftale eller sædvane	Ikke omhandlet, men renteloven siger max. diskonto + 5 pct. p.a.
Afhjælpning af mangler	Ombytning af defekte komponenter og efterlevering af manglende dele – køber er ikke berettiget til at hæve købet, kræve erstatning eller afslag i købesummen	Sælger afhjælper efter anmodning fra køber eventuelle mangler. Køber kan hæve handlen ved væsentlig mangel og krav på erstatning for tab	Sælger skal ombytte leverancer, der er mangelfulde. Ellers kan køber hæve handel og kræve erstatning.	Sælgeren afhjælper eller foretager omlevering. Ellers kan køber hæve købet kræve omlevering eller forlange et nedslag i købesummen
Produktansvar	Ansvar er for erhvervsmæssig tingskade begrænset til et år fra leveringstidspunktet og 500.000 kr.	Køber skal holde sælger skadesløs i det omfang denne pålægges ansvar over for tredjemand.	De gældende regler i dansk ret; dog er sælger uden ansvar for driftstab, tabt arbejdsfortjenest	Særlig lovgivning herom. Produktansvarsloven om personskaade. I øvrigt regulerer retspraksis

	Sælger hæfter ikke for driftstab, avancetab eller indirekte tab hos køber eller tredjemand ved skade forvoldt af salgsgenstanden. Køber skal holde sælger skadesløs for tab ved skade på tredjemand, når salgsgenstanden indgår i købers produkt	Sælger er aldrig ansvarlig for driftstab, tabt fortjeneste eller andre økonomiske konsekvenstab	e eller andet indirekte tab	ansvaret for tingskade ved erhvervsmæssig handel
--	--	---	-----------------------------	--

Foreningen af Grossister i Værktøj og Værktøjsmaskiner har den 14. september 1998 indbragt afgørelsen for Konkurrenceankenævnet.